

МОЛОДІ, ПРАВНИКАМ, ПРАКТИКАМ

ЮРФАКТИ ПЛЮС

СІЧЕНЬ - ЛЮТИЙ
2018

60 (74)

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
ІФ № 580 – 148Р від 24. 11. 2011 р.

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ:

Н. М. Стефанишин

*Здійснення управління
багатоквартирним
будинком управителем*

О. Ю. Петечел

*Витребування документів
правоохоронними
органами:
теорія та практика*

*Круглий стіл «КОРПОРАТИВНЕ ПРАВО:
ДОКТРИНА ТА ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ»
стор.2*

*Спеціальна конфіскація
«по-європейськи»: порушення права
на мирне володіння
майном чи експропріація в інтересах
суспільства?*

Законодавчі ініціативи щодо реформування механізму спеціальної конфіскації на даний момент, як ніколи, активізувались. Свідченням цього є той факт, що в період із 2015 по грудень 2016 р. у Верховній Раді України було зареєстровано сім законопроектів, спрямованих на реформування цього правового інституту на європейський манер. Вдосконалення механізму конфіскації активів, набутих злочинним шляхом, окрім суто правового, переслідує ще й неабиякий політичний інтерес. Так, імплементація стандартів Європейського Союзу у сфері спецконфіскації до національного законодавства є однією із умов лібералізації візового режиму для України.

стор. 10

Наші координатори

ЛОГВИНОВА Марія Володимирівна, СІЩУК Ліліана Василівна,
МИКИТИН Юрій Іванович, НЕЧИТАЙЛО Тетяна Олександрівна,
ЗОЗУЛЯК Ольга Ігорівна, ЗІНИЧ Любомир Васильович,
ШПІЛЯРЕВИЧ Вікторія Вікторівна, СХАБ-БУЧИНСЬКА
Тетяна Ярославівна, ГРИШКО Уляна Петрівна,
КОЗИЧ Ігор Васильович, КВАСНИЦЯ Степан Мирославович

Хто ми? Редколегія

Жукевич Марія – 5 курс, Моначин Вікторія – 4 курс, Лазорко Ірина – 4 курс, Сікора Вікторія – 4 курс, Харишин Марія – 2 курс, Яшан Вікторія – 2 курс.

*Концесія як організаційно-правова
форма лісокористування*

Питання концесійного використання природних ресурсів в сучасний період набуває все більшої актуальності. Досі в Україні більш поширеною формою використання природних ресурсів була оренда, проте даний правовий інструмент не здатний системно вирішувати проблеми раціонального та ефективного використання природних ресурсів та одночасно забезпечувати врахування економічних та екологічних інтересів суб'єктів цих відносин.

стор. 6

*Окремі питання діяльності
суб'єктів адміністративного права
щодо профілактики правопорушень*

В умовах розвитку в Україні демократичної, соціальної та правової держави постала проблема щодо реформування системи профілактики правопорушень. Одним із важливих напрямків реформування в нашій країні є вдосконалення діяльності суб'єктів владних повноважень щодо профілактичної роботи.

стор. 12

• Офіційний сайт – www.law.pu.if.ua

• Прикарпатський правничий клуб у Facebook – <http://www.facebook.com/pr.law.club>

• Юр ТВ на Youtube <http://www.youtube.com/user/TvFemida>

КРУГЛИЙ СТІЛ «КОРПОРАТИВНЕ ПРАВО: ДОКТРИНА ТА ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ»

16 січня 2018 року відбувся спільний круглий стіл відділення Асоціації правників України в Івано-Франківській області, Ради адвокатів Івано-Франківської області, Навчально-наукового юридичного інституту Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника та Лабораторії проблем корпоративного права Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака Національної академії правових наук України, присвячений обговоренню новел корпоративного законодавства, особливостей їх застосування у практичній діяльності, а також проблемних аспектів, що виникають у судовій практиці та впливу науково-правової експертизи на її формування.

Звітальним словом виступили голова відділення АПУ в Івано-Франківській області Вікторія Кузик, голова Ради адвокатів в Івано-Франківській області Світлана Петрова та директор навчально-наукового юридичного інституту ПНУ ім. В. Стефаника, д.ю.н., проф. Валентина Васильєва, які наголосили на важливості проведення таких спільних заходів, а також актуальності обговорення питань корпоративного права. Крім того, проф. Валентина Васильєва провела екскурс становлення та розвитку Прикарпатської школи корпоративістики, розповіла про мету та основні завдання Лабораторії проблем корпоративного права НДІ ППП ім. ак. Ф. Г. Бурчака НАПрН України, створеної у 2001 році за ініціативою д. ю. н., академіка АПрН України В. В. Луця та про на-

прямки розвитку наукової діяльності у сфері корпоративного права.

Про діяльність Лабораторії проблем корпоративного права НДІ ППП ім. ак. Ф. Г. Бурчака НАПрН України як експертної установи розповіла в. о. завідувача Лабораторії, к. ю. н. Ліліана Сіщук. У доповіді було розкрито роль науково-правової експертизи у судовій практиці, окреслено юридичні підстави та порядок проведення науково-правової експертизи, звернено увагу на новели процесуального законодавства щодо введення нового учасника процесу – експерта у галузі права, а також обговорено важливі питання, які часто стають предметом науково-правової експертизи.

Керівник Західно-українського регіону юридичної компанії «MorisGroup», к. ю. н. Наталія Сліпенчук розповіла про новели корпоративного законодавства, що стосуються корпоративного управління в акціонерних товариствах та фондового ринку, корпоративних договорів та договорів ескроу, зауважила на доцільності введення таких положень на сучасному етапі розвитку корпоративного права і законодавства в Україні з метою адаптації до законодавства Європейського Союзу, а також про переваги та очікування у правозастосовній сфері.

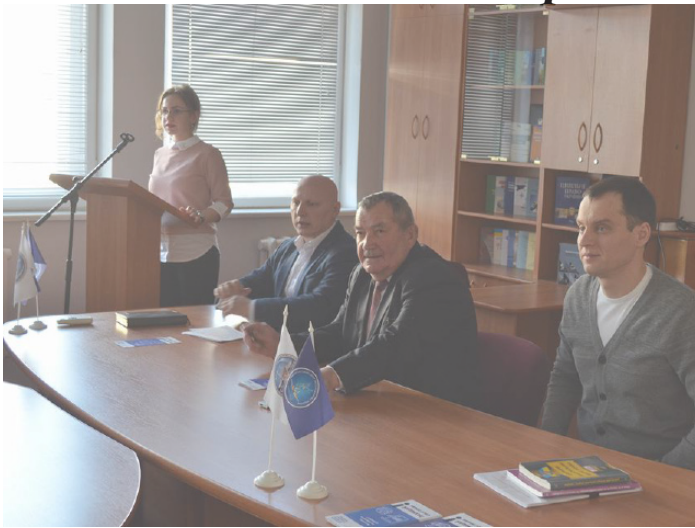
Адвокат Ігор Тинів доповів про стан судової практики, яка сформувалася щодо корпоративних спорів, звернув увагу на узагальнення вищих судових інстанцій щодо окремих категорій справ, що виникають зі спірних корпоративних відносин, а також проаналізував новели процесуального законодавства щодо справ, які відносяться до юрисдикції господарських судів та про переваги таких нововведень.

Зустріч правників на круглому столі «Корпоративне право: доктрина та практика застосування» пройшла успішно, була цікавою та пізнавальною.

Л. В. Сіщук
в. о. завідувача Лабораторії проблем
корпоративного права
НДІ ППП ім. ак. Ф. Г. Бурчака
НАПрН України

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК
ПРАВНИЧ АГЕНЦІЯ

Приватне підприємство
«Івано-Франківська Правнич Агенція».
Основним напрямом роботи є обслуговування
компаній малого та середнього бізнесу, що працюють
в сфері електроенергетики та дотичних сферах.
Місцезнаходження:
76018, місто Івано-Франківськ,
вул. М. Грушевського, буд. 35
Тел /0342/ 72-47-97,
E-mail: ifpagency@gmail.com

31 січня 2018 року в стінах Навчально-науково-го юридичного інституту ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» відбувся круглий стіл на тему: «Актуальні питання судочинства та виконавчого провадження» за участі представників Головного територіального управління юстиції в Івано-Франківській області (заступника начальника управління реєстрації нормативно-правових актів, правової роботи, правової освіти Головного територіального управління юстиції – Левкуна Я. А.), адвоката Масюка В. В., юриста «МЖК Експрес-24» Назарук О., представника ТРК «Карпати» - Крайньої

Л., представників Юридичної клініки (завідувача Красій М. О. та консультантів) та викладачів кафедри судочинства (Яремак З. В., Ковалишин О. Р., Ганкевич О. М., Кульчак Л. С., Петечел Н.).

Порядок денний включав обговорення новел процесуального законодавства, з аналітикою яких виступив кандидат юридичних наук, адвокат Масюк В. В.

З доповідю на тему: «Захист законних прав та інтересів при виконанні рішень» виступив заступник начальника управління реєстрації нормативно-правових актів, правової роботи, правової освіти Головного територіального управління юстиції – Левкун Я. А.

Під час круглого столу відбулися активні обговорення щодо актуальних змін оновлення правил здійснення судочинства.

В межах круглого столу відбулася презентація всеукраїнського правопросвітницького проекту «Я маю право».

Висловлюємо подяку усім учасникам круглого столу та бажаємо наснаги для подальших спільних проектів.

Сікора Вікторія,
Голова наукового сектору КРССННЮІ

Відбувся круглий стіл на тему: "Футурологія, філософія майбуття"

20. 12. 2017 р. в навчально-науковому юридичному інституті відбувся круглий стіл, на тему: «Футурологія, філософія майбуття». Ініціатором проведення заходу виступив кандидат філософських наук, професор кафедри філософії та соціології Михайло Юрійович Голянич.

В рамках круглого столу відбулася презентація монографії Голянич М.Ю. «Футурологія, філософія майбуття».

В монографії на основі аналізу думок, які

впродовж віків висловили мислителі про майбутнє, розкрито генезис футурології як пошуку знань про майбуття, розглянуто витoki та основні етапи сучасної футурології, зміст новітніх футурологічних концепцій, висвітлено прогностичні ідеї українських мислителів.

У філософському осмисленні майбуття акцентовано увагу на онтологічному аспекті визначення поняття майбутнього. З опублікованих праць вітчизняних і зарубіжних авторів виокремлено і проінтерпретовано найважливіші положення про пройдешнє для аргументації важливості футурології, методологічного значення її як міждисциплінарної галузі вироблення знань про майбуття. Виклики майбутнього за всієї численності спроб людей пізнати й творити його вимагають мудрості й спільної відповідальності всього людства й кожної особистості є ключовою ідеєю репрезентованої науковій спільноті та громадськості книжки «Футурологія, філософія майбуття».

Відбувся круглий стіл «Європейські демократичні цінності та конституційний процес в Україні: проблеми теорії та практики»

22 грудня 2017 року в стінах навчально-наукового юридичного інституту Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника було проведено круглий стіл на тему «Європейські демократичні цінності та конституційний процес в Україні: проблеми теорії та практики» присвячений світлій пам'яті професора Л. П. Юзькова (28.01.1938 року – 02.03.1995 року), Голови Конституційного Суду України (1992-1995 роки), члена Венеційської комісії «За демократію через право» з нагоди 80-річчя від дня його народження.

Модератором заходу став Розвадовський В.І., завідувач кафедри конституційного, міжнародного та адміністративного права науково-навчального юридичного інституту.

На початку круглого столу з вітальним словом виступив Микитин Юрій Іванович – заступник директора навчально-наукового юридичного інституту.

Під час круглого столу були обговорені такі питання:

1. Л. Юзьков як основоположник доктрини конституційного судочинства в Україні (за матеріалами першого закону про Конституційний Суд України 1992 року).

2. Децентралізація влади в Україні: проблеми теорії та практики.

3. Державний устрій та місцеве самоврядування в конституційних проектах українських політичних партій 1990-1996 р.р.

4. Інститут конституційної скарги громадян: порівняльно-правовий аналіз законодавства країн Центральної та Східної Європи й України.

5. Принцип прямої дії положень Конституції України та його значення для правозастосовної практики (за матеріалами рішень Конституційного Суду України).

6. Внесення змін до Конституції України та проблема меж здійснення прав і свобод людини і громадянина.

7. Проблеми правової охорони Конституції України.

8. Правові підстави та порядок заборони на внесення змін до Конституції України в умовах надзвичайного або воєнного стану.

9. Депутатський імунітет: порівняльний аналіз законодавства України та зарубіжних країн.

10. Права людини та внесення змін до Конституції України з питань пенсійного забезпечення.

11. Проблеми функціонування інститутів конституційного процесу в Україні у період 2004-2017 років.

12. Сучасні проблеми конституційного процесу в Україні.

13. Вплив конституційно-правової реформи в Україні на адвокатуру.

14. Інститут внесення змін до Конституції України і референдна демократія.

15. Європейські спільні демократичні цінності та контроль Конституційного Суду України за додержанням конституційно встановленої процедури внесення змін до Конституції України.

16. Доктрина установчої влади народу та рішення всеукраїнського референдуму від 16 квітня 2000: правова визначеність і політична позиція парламенту.

Впродовж всього заходу між учасниками точились палкі дискусії, оскільки всі питання, які обговорювались, є надзвичайно актуальними в наш час. Щиро дякуємо всім присутнім за активну участь у роботі круглого столу. Окрема подяка Розвадовському В. І. за високий рівень проведення.

**Адвокатське об'єднання
«Західно-українська правнича компанія»
є однією із провідних юридичних організацій на
Прикарпатті, яке надає своїм клієнтам повний
спектр юридичних послуг і не раз підтверджувало
перед клієнтами та партнерами репутацію надійної і
високопрофесійної компанії в сфері надання
юридичних послуг.**

Контакти: Україна, 76018, м. Івано-Франківськ, вул.
Галицька, 41а (3-й поверх)
Тел.: (0342) 71-32-54
E-mail: office@zupk.com.ua
Web-сайт: <http://zupk.com.ua/>

За участі наших науковців у британському видавництві опублікована міжнародна колективна монографія «Environmental Mediation: An International Survey»

ЮРФАКТИ+
№ 60(74)

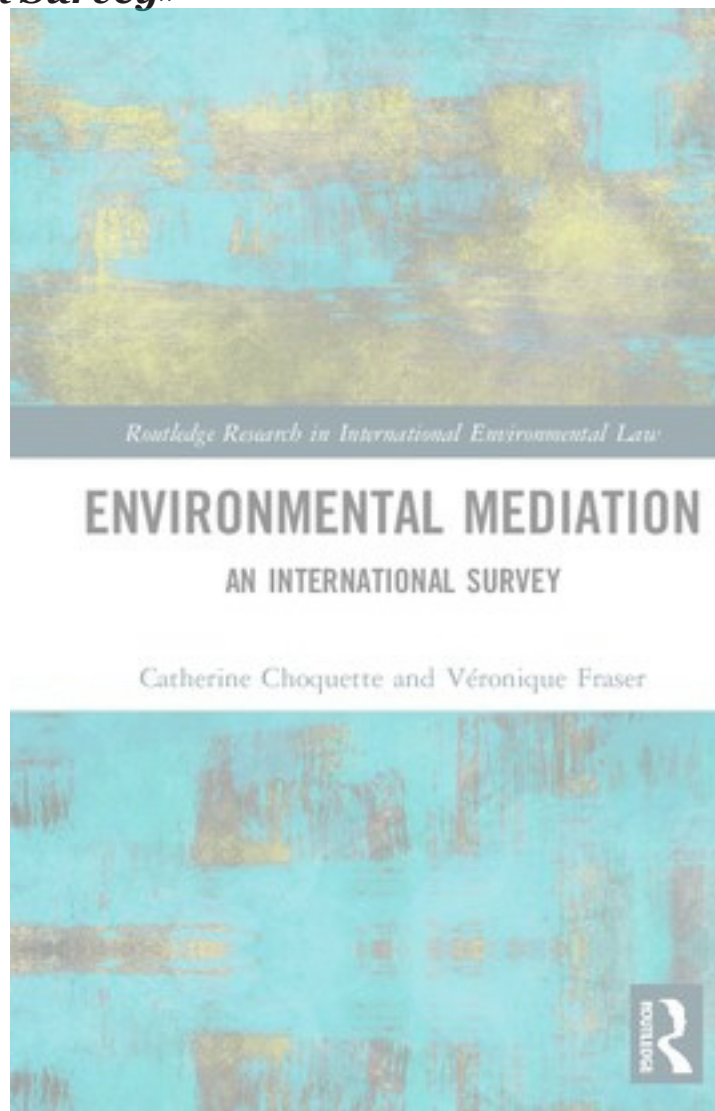
5

У грудні цього року в британському видавництві «Routledge» вийшла міжнародна колективна монографія «Environmental Mediation: An International Survey» (Екологічна медіація: міжнародний огляд) під загальною редакцією Catherine Choquette та Veronique Fraser (професори Шербрукського університету, Канада).

У монографії на основі порівняльного підходу представлений огляд правової бази екологічного посередництва з акцентом на судових, адміністративних, приватних процедурах та критеріях застосування екологічної медіації в низці юрисдикцій світу. Перший розділ монографії (Recent developments in Ukraine) підготовлений проф. Н. Р. Кобецькою та доц. С. М. Романко і присвячений питанням сучасного стану правового регулювання вирішення екологічних конфліктів в Україні та перспективам запровадження медіації при врегулюванні таких конфліктів.

В інших розділах роботи викладений аналіз правового регулювання та практики екологічної медіації в Китаї, Нідерландах, Бельгії, Канаді, Франції, США, Англії, Бразилії. Їх авторами виступають професори провідних університетів світу та медіатори-практики.

Монографія буде корисна як для науковців, студентів, так і для практиків, адже роль екологічного посередництва сьогодні інтенсивно зростає у всіх державах світу.

Поїздка до дітей у містечко Милосердя Святого Миколая

Напередодні свят, кожна людина сподівається на диво. Відчуття свята, позитивні емоції та звичайно ж багато подарунків – про це мріє кожен, особливо діти. Але, на жаль, не всі можуть відчувати цю радісну атмосферу. Тому інколи потрібно не сподіватись

на диво, а дарувати його іншим. Так зробили студенти навчально-наукового юридичного інституту та Івано-Франківського коледжу, зокрема студенти відділень «Дизайн» та «Правознавство». Було організовано поїздку до містечка Милосердя Святого Миколая. Спільними зусиллями було зібрано кошти та книги для дітей. Ми взяли собі за мету подарувати дітям радість, адже це так потрібно, особливо напередодні новорічних свят. Нас вразила ця непідробна щирість та радість в очах кожної дитини, після отримання подарунків. Нам сподобалось проводити час з дітьми, адже кожна дитина подарувала нам свою посмішку та багато позитивних емоцій. Тому ми пообіцяли обов'язково повернутися, адже кожному з нас життєвоважливо дарувати добро тим, хто цього так потребує!

**Угриновський Юрій,
Голова Профбюро ННЮІ**

Концесія як організаційно-правова форма лісокористування

Питання концесійного використання природних ресурсів в сучасний період набуває все більшої актуальності. Досі в Україні більш поширеною формою використання природних ресурсів була оренда, проте даний правовий інструмент не здатний системно вирішувати проблеми раціонального та ефективного використання природних ресурсів та одночасно забезпечувати врахування економічних та екологічних інтересів суб'єктів цих відносин. Саме збереження та забезпечення інтересів держави (громади) в процесі приватного використання об'єктів публічної власності, що мають особливу суспільну значимість і цінність, зумовила виникнення інституту концесії.

Інститут концесії регулюється главою 40 Господарського кодексу України, Земельним кодексом України (ст.94), Законами України «Про концесії», «Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності», «Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності».

Концесійні відносини є складним правовим механізмом. Концесію тлумачать як метод державного регулювання, форму залучення інвестицій приватного сектору, відповідно до якої приватним компаніям передаються права володіння і користування об'єктами на період будівництва і експлуатації, як одну з підстав виникнення права спеціального природокористування. Виходячи із законодавчого визначення концесії, що міститься у ст. 1 Закону України «Про концесії», можна виокремити деякі юридичні складові оренди цих відносин, однак концесійним відносинам притаманні особливі

сутнісні ознаки, найбільш характерною з яких є те, що такі відносини спрямовані на задоволення громадських потреб у сферах діяльності, які визначені законодавством, отримання прибутку визнається другорядним. Природні об'єкти (їх ресурси) прямо не визнаються самостійними об'єктами

концесії, однак виходячи із дефініції, природні ресурси як раз мають ознаки потенційного об'єкта концесії.

Причому ефективна експлуатація зазначених об'єктів (природні ресурси, окремі види діяльності, об'єкти промисловості) не можлива без використання земельних ділянок. Відповідно, на сьогодні найбільш усталеним є розуміння і сприйняття конструкції «концесійне землекористування», проте через спорідненість землі з іншими природними ресурсами доцільно ставити питання й про виділення інших видів концесійних природоресурсних відносин, об'єктом яких можуть виступати інші природні блага (гірничі концесія, концесія рекреаційних земель, земель природно-заповідного фонду тощо).

Разом із тим, слід наголосити, що нормативне визначення концесії прямо не включає земельно-правову складову,

конструкція «концесія земельної ділянки» на сьогодні законодавчо не закріплена. В ч.2 ст.94 Земельного кодексу України зазначено лише, що види господарської діяльності, для яких можуть надаватися земельні ділянки у концесію, визначаються законом.

Питання щодо можливості укладення концесійних договорів, предметом яких є лісові ресурси (цілісні майнові комплекси лісогосподарських підприємств чи власне сам природний ресурс – ліс) на сьогодні все активніше обговорюється в наукових колах та є дискусійним.

Слід пригадати, що 4 липня 2017 року Уряд схвалив пропозицію Мінекономрозвитку щодо поводження з державними підприємствами, які знаходяться у підпорядкуванні центральних органів влади. Передбачається, що 359 об'єктів державної власності будуть передані в концесію, зокрема й лісові господарства (майнові комплекси лісогосподарських підприємств).

Члени Громадської ради при Державному агентстві лісових ресурсів України підготували відкрите звернення до керівництва держави, Національної ради Реформ, голів обласних рад України, з категоричним запереченням застосування концесії в лісовому господарстві України, з акцентом на тому, що «практично жодна із країн ЄС не використовує концесію в лісовому господарстві й вважає її неефективною для лісу та держави. Канада, що передала в концесію 77% спілих лісів, сьогодні не може зупинити лісові пожежі, розповсюдження шкідників і хвороб, та й об'єми лісозаготівель в Канаді в десятки разів більші, ніж в Україні».

Таким чином, на думку громадськості способом реформування лісової галузі, вирішення першочергових проблем у ній, не може стати

концесія. Звичайно, що позиція представників Громадської ради в даному випадку є відчутно категоричною, оскільки теоретично, концесія призначена підвищувати ефективність використання державного/комунального майна. Відповідно, концесіодавець має право вимагати від інвестора не тільки збереження майна, але і його поліпшення, зберігаючи при цьому свій контроль за стратегічними об'єктами, що повинно бути обумовлено в тому числі у відповідному договорі. Чинна редакція Лісового кодексу України не згадує про таку організаційно-правову форму лісокористування як концесія, її впровадження, безумовно, буде супроводжуватися відповідними нормативними змінами до законодавства або ж розробкою окремого нормативно-правового акту. Наріжним каменем змін стане питання суб'єкта права власності на заготовлену деревину.

На сьогодні це право мають виключно постійні лісокористувачі, до яких Земельним та Лісовим кодексами відносяться державні, комунальні лісогосподарські підприємства, установи та організації, що мають спеціалізований лісовий підрозділ.

Тому «реформаторам» доведеться вирішувати, хто буде мати право власності на лісопродукцію: держава, приватна особа чи повинна бути якась інша модель розподілу продукції? Ще більш цікавим питанням, котре буде непокоїти деревообробний бізнес – це питання про встановлення механізмів продажу та ціноутворення на деревину, що заготовлена концесіонером. Згадані нормативні зміни, як зазначають фахівці, є вкрай дискусійними.

Наразі розвиток лісової галузі вбачається першочергово у реформуванні системи управління лісовим господарством країни (спрощення систе-

ми ведення бізнесу, забезпечення доступу до пільгових кредитів, зниження податкового навантаження тощо), що повинно відбуватись виважено та з урахуванням громадських настроїв. Тільки вдало продумана стратегія реформування та покращення стану лісового господарства держави дозволить отримати певні результати та перші позитивні зрушення, що в подальшому відкриє нові можливості для залучення інвестицій, у тому числі на засадах концесії. На даному етапі запровадження концесійної моделі управління лісовим господарством в Україні, як такої, що несе в собі ризики і може призвести до експлуатаційної політики лісокористування приватними структурами, дійсно є передчасною.

Мороз Г. В.

*доцент кафедри трудового,
екологічного та аграрного
права ННЮІ*

Особливості здійснення управління у приватному підприємстві

Як показує практика правозастосування, починаючи відлік з часу набуття Україною незалежності і до нині, більшість юридичних осіб, що створюються на вітчизняному ринку з метою ведення малого і середнього бізнесу, реєструються учасниками цивільних правовідносин у організаційно-правовій формі товариств з обмеженою відповідальністю або ж як приватне підприємство.

Втім правове регулювання діяльності приватних підприємств на рівні законодавства фактично не закріплено. Адже ГК України дає тільки дефініцію «приватне підприємство» (Глава 11), а у ЦК України не передбачено такої організаційно-правової форми. У зв'язку з цим порядок організації та здійснення управління приват-

ним підприємством визначається його установчими документами з урахуванням загальних положень про суб'єктів господарювання, визначених у Главах 6 та 7 ГК України, і загальних положень про юридичні особи, визначених у Главі 7 ЦК України. Зокрема, у ч. 1 ст. 83 ЦК України зазначається, що юридичні особи можуть створюватися у формі товариств, установ та в інших формах, встановлених законом. Наведене положення, з урахуванням норм ст. 63 ГК України, що визначає види і форми підприємств, дає підстави відносити до інших форм юридичних осіб й приватні підприємства.

Так, згідно ч. 3 ст. 62 ГК України, підприємство, якщо законом не встановлено інше, діє на основі статуту або модельного статуту. При цьому, відповідно до ч. 4 ст. 57 ГК України, статут

суб'єкта господарювання повинен містити відомості ... про органи управління і контролю, їх компетенцію, а також інші відомості, пов'язані з особливостями організаційної форми суб'єкта господарювання, передбачені законодавством. Статут може містити й інші відомості, що не суперечать законодавству.

Згідно ч. 1 ст. 88 ЦК України, у статуті вказуються найменування юридичної особи, органи управління товариством, їх компетенція, порядок прийняття ними рішень, якщо додаткові вимоги щодо змісту статуту не встановлені цим Кодексом або іншим законом.

Державний комітет з питань регуляторної політики та підприємництва, який у своєму листі від 15.03.2011 р. №2571 даючи роз'яснення стосовно

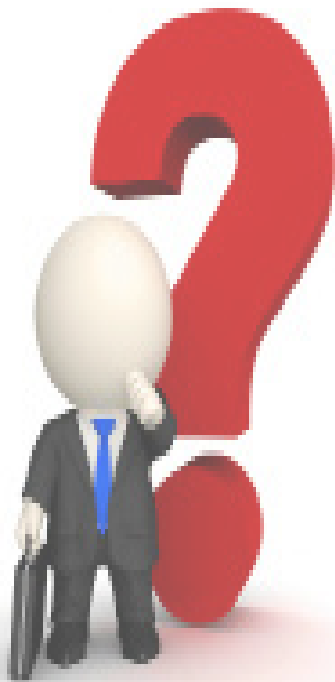
деяких питань діяльності приватного підприємства, також відзначив, що зважаючи на відсутність в законі спеціальної вказівки щодо приватних підприємств, єдиним і обов'язковим для даного виду підприємств установчим документом є статут, який за своїм змістом повинен відповідати загальним вимогам, передбаченим частиною четвертою статті 57 ГК України, а саме - містити відомості про ... органи управління і контролю, їх компетенцію, а також інші відомості, пов'язані з особливостями організаційної форми суб'єкта господарювання, передбачені законодавством.

Отже, оскільки спеціальним законодавством не передбачений механізм управління приватним підприємством, такі відносини регулюються установчим документом – статутом. Статут є локальним актом, положення якого визначають порядок створення, діяльності, реорганізації та ліквідації приватного підприємства. Особливістю складання і затвердження статуту є те, що у такому акті можна закріплювати положення для заповнення прогалів у законодавстві, якщо на це немає прямих законодавчих заборон, а також якщо це не впливає зі змісту чи з суті таких відносин.

Тому у кожному конкретному випадку на питання про особливості структури управління приватним підприємством потрібно шукати відповідь саме в положеннях установчого документа і внутрікорпоративних положеннях про діяльність органів управління, якщо такі акти розроблені і затверджені засновником підприємства.

Відповідно до ч. 2 ст. 65 ГК України, власник здійснює свої права щодо управління підприємством безпосередньо або через уповноважені ним органи відповідно до статуту

підприємства чи інших установчих документів. З наведеного випливає, що засновник має право самостійно здійснювати управління підприємством та/або створювати і передавати

окремі питання на вирішення іншим органам управління, що має бути закріплено в установчих документах шляхом визначення принципів і правил управління підприємством, а також визначення ієрархічної структури органів управління таким підприємством з визначенням їх компетенції.

Таким чином, робимо висновок, що стратегічні, тактичні та поточні питання діяльності товариства можуть вирішуватися виключно засновником (власником) майна приватного підприємства.

Оскільки відсутні спеціальні норми закону, що визначали б перелік питань, що відносяться до виключної компетенції засновника (власника) приватного підприємства, який виступає вищим органом підприємства, такий перелік визначається статутом.

Специфікою питань, що віднесені статутом до виключної компетенції вищого органу

управління є те, що такі питання вирішуються тільки вищим органом управління і не можуть бути передані до виконання іншим органам управління без належного на те розпорядження вищого органу – засновника (власника) підприємства.

Якщо звернути увагу на п. 1 ч. 1 ст. 63 і ст. 113 ГК України, то приватним підприємством визнається підприємство, що діє на основі приватної власності одного або кількох громадян, іноземців, осіб без громадянства та його (їх) праці чи з використанням найманої праці. Приватним є також підприємство, що діє на основі приватної власності суб'єкта господарювання - юридичної особи.

З закріпленої дефініції випливає, що підприємство є юридичною особою, а тому приватне підприємство і засновник (власник) такого підприємства є самостійними суб'єктами права. Засновник (власник) приватного підприємства при створенні юридичної особи набуває по відношенню до неї корпоративних прав, одним із яких, відповідно до ст. 167 ГК України, є право на участь в управлінні справами господарської організації, а приватне підприємство є власником майна, переданого засновником (власником) до статутного капіталу підприємства.

При цьому саме засновник (власник) приватного підприємства, реалізуючи право на участь в управлінні, має можливість на власний розсуд затверджувати установчі документи і вносити до них зміни, в тому числі щодо питання організації та здійснення управління справами приватного підприємства, визначення структури та компетенції керівних органів та інших питань із врахуванням загальних положень чинного законодавства, що визначають загальні вимоги до форми та змісту таких документів.

Також у ч. ч. 3, 5 ст. 65 ГК України закріплено положення, що для керівництва господарською діяльністю підприємства власник (власники) безпосередньо або через уповноважені органи ... призначає (обирає) керівника підприємства, який є підзвітним власнику, його уповноваженому органу чи наглядовій раді. Керівник підприємства без доручення діє від імені підприємства, представляє його інтереси в органах державної влади і органах місцевого самоврядування, інших організаціях, у відносинах з юридичними особами та громадянами, формує адміністрацію підприємства і вирішує питання діяльності підприємства в межах та порядку, визначених установчими документами.

Відповідно до ч. 1 ст. 92 ЦК України, юридична особа набуває цивільних прав та обов'язків і здійснює їх через свої органи, які діють відповідно до установчих документів та закону.

Аналіз зазначених нормативних положень дає підстави для висновку, що засновник (власник) приватного підприємства має право створювати виконавчий орган. Виконавчим органом є директор (керівник) підприємства, який вирішує поточні питання діяльності підприємства, за винятком тих, що віднесені статутом до виключної компетенції засновника (власника).

Також засновник (власник) підприємства може приймати рішення про передачу частини повноважень, що належать йому, до компетенції виконавчого органу (директора, керівника). При цьому директор є підзвітним засновнику (власнику) підприємства і організовує виконання його рішень. Не є виключенням і

можливість виконувати повноваження директора засновником приватного підприємства, оскільки прямої заборони закон не містить.

У зв'язку з цим, юридичною підставою виникнення і реалізації повноважень директора приватного підприємства може бути: 1) положення установчих документів або закону, якими передбачається право (повноваження) певного органу чи органів юридичної особи діяти в її інтересах (а саме, визначення в статуті переліку та структури органів підприємства, їх компетенцію та обсяг повноважень), що передбачено ч. 2 ст. 92 ЦК України;

2) довіреність у випадках, визначених установчими документами або законом. Разом з тим, у статуті доцільно визначати перелік питань, що можуть вчинятися без довіреності, а також випадки, у яких виконання ряду дій товариства має вчинятися виключно за згодою засновника (власника) підприємства на підставі довіреності.

Тому згідно ч. ч. 3, 4 ст. 92 ЦК України, орган або особа, яка відповідно до установчих документів юридичної особи чи закону виступає від її імені,

зобов'язана діяти в інтересах юридичної особи, добросовісно і розумно та не перевищувати своїх повноважень.

Порушення цього обов'язку призводить до негативних наслідків у внутрішніх відносинах юридичної особи. Якщо ж члени органу юридичної особи та інші особи, які відповідно до закону чи установчих документів виступають від імені юридичної особи, порушують свої обов'язки щодо представництва, вони несуть солідарну відповідальність за збитки, завдані ними юридичній особі.

Таким чином, особливості управління приватним підприємством повинні чітко прописуватися в установчих документах із врахуванням загальних положень чинного законодавства, що визначають загальні вимоги до форми та змісту таких документів, що є основним регулятором діяльності приватного підприємства.

Зокрема, з метою уникнення зловживань зі сторони засновника приватного підприємства та недопущення перевищення повноважень чи бездіяльності виконавчим органом такої юридичної особи важливе значення має організація управління приватним підприємством з чіткою структурою і визначеною компетенцією керівних органів.

Сіщук Л. В.

к. ю. н., науковий співробітник

*Лабораторії проблем корпоративного права
НДІ ППП імені академіка Ф. Г.
Бурчака НАПрН України*

**Спеціальна конфіскація «по-європейськи»:
порушення права на мирне володіння
майном чи експропріація в інтересах
суспільства?**

Законодавчі ініціативи щодо реформування механізму спеціальної конфіскації на даний момент, як ніколи, активізувались. Свідченням цього є той факт, що в період із 2015 по грудень 2016 р. у Верховній Раді України було зареєстровано сім законопроектів, спрямованих на реформування цього правового інституту на європейський манер. Вдосконалення механізму конфіскації активів, набутих злочинним шляхом, окрім суто правового, переслідує ще й неабиякий політичний інтерес. Так, імплементація стандартів Європейського Союзу у сфері спецконфіскації до національного законодавства є однією із умов лібералізації візового режиму для України.

Прийнятим 18 лютого 2016 р. Законом України № 1019-VIII удосконалено порядок застосування спеціальної конфіскації виключно в рамках кримінального провадження, що не в повній мірі вичерпує проблему. В свою чергу, Проект Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення стягнення в дохід держави необґрунтованих активів» № 5142 від 20.09.2016 р. передбачає можливість застосування механізму стягнення необґрунтованих активів до закінчення кримінального провадження у порядку цивільного судочинства. У випадку прийняття даного закону і запуску механізму спеціальної конфіскації, можна прогнозувати, що виникатимуть ситуації, коли, пройшовши усі «кола пекла» національної судової системи, посадові особи та/або пов'язані з ними особи, майно яких було конфісковано,

шукатимуть справедливості у Європейському суді з прав людини (далі – ЄСПЛ). Зважаючи на це, доцільно проаналізувати, як же ж ЄСПЛ у своїй практиці вирішує питання дотримання адекватного балансу між конфіскацією майна особи, без доведення її вини, з одного боку, та вимогами щодо забезпечення права на справедливий суд та захисту права власності, з іншого?

Покажемо у цьому контексті є рішення ЄСПЛ у справі *Gogitidze and others v. Georgia* від 12.08.2015 р. Суть даної справи зводиться до того, що колишній заступник міністра внутрішніх справ Аджарії і голова ревізійного управління, а також інші заявники – його два сини та брат, звернулись до ЄСПЛ із заявами про те, що національні суди, застосувавши щодо них процедуру конфіскації майна, набутого в результаті корупційної діяльності першого заявника, без попереднього встановлення його вини, є порушенням ст. 1 Протоколу № 1 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, оскільки зміни, які запровадили можливість застосування конфіскації майна без попереднього встановлення вини в рамках кримінального провадження, були внесені до законодавства Грузії після набуття у власність оспорюваного майна.

Заявники також скаржились на порушення національними судами презумпції невинуватості та забезпечення доведеності вини.

Зважаючи на положення ст. 1 Протоколу № 1, що кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном; ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права, національне законодавство може передбачати спеціальні випадки припинення права власності. Відповідно до трактування цієї статті ЄСПЛ, держави мають право, зокрема, контролювати використання майна відповідно до загальних інтересів шляхом запровадження законів, які вони вважають необхідними для забезпечення такої мети (справа *Sporrong and Lonnroth v. Sweden* та *Immobiliare Saffi v. Italy*). Наприклад, національний законодавець у Цивільному кодексі України визначив конфіскацію як одну із підстав припинення прав власності.

Практика ж ЄСПЛ виходить з того, що конфіскація майна, незважаючи на те, що її застосування передбачає позбавлення власності, також становить собою контроль над використанням майна в розумінні ст. 1 Протоколу 1 (справа *Raimondo v. Italy*). Більше того, конфіскація майна чи активів, набутих злочинним шляхом чи придбаних за кошти від злочинної діяльності, переслідує суспільний інтерес (справа *Veits v. Estonia*).

ЄСПЛ у справі *Gogitidze and others v. Georgia* дотримувався аналогічного підходу. Зокрема, суд встановив, що

конфіскація майна, застосована в порядку цивільного судового провадження, метою якої є повернення майна, набутого незаконним шляхом, повинна кваліфікуватись як контроль за користуванням майном, навіть якщо такий захід передбачає безповоротне його вилучення із власності особи. Таким чином, цивільні провадження in rem щодо заявників, в результаті яких було конфісковано частину їхнього майна, цілком відповідають міжнародним стандартам та проходять тест пропорційності відповідно до ст. 1 Протоколу № 1 і не порушують справедливий баланс.

Довгий час практика ЄСПЛ виходила з того, що конфіскація є саме покаранням, тому повинна застосовуватись із врахуванням особливостей, закріплених у ст. 7 Конвенції, згідно якої не може бути призначене суворіше покарання ніж те, що підлягало застосуванню на час вчинення кримінального правопорушення. Зокрема, у справі *Welch v. The United Kingdom* від 09.02.1995 р. ЄСПЛ, характеризуючи сутність конфіскації, зазначив, що цілі превенції і відшкодування,

які вона переслідує, поєднуються з цілями покарання і можуть розглядатись як складові самого поняття покарання. Проте Директива ЄС 2014/42/EU від 03.04.2014 р. та Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції 2005 року передбачають можливість встановлення у внутрішньодержавному законодавстві випадків застосування конфіскації майна не як міри покарання, а як спеціального цивільно-правового заходу in rem (щодо речі), тобто без ухвалення вироку в рамках кримінального провадження. Зважаючи на це, ЄСПЛ в кожному конкретному випадку оцінює чи притаманний конфіскації кримінально-правовий зміст, чи вона була застосована як спеціальний захід управління майном в рамках цивільного провадження.

Зокрема, ЄСПЛ у справі *Gogitidze and others v. Georgia*, дотримуючись своєї усталеної практики, визначив, що оскільки процедура конфіскації не впливала з обвинувального вироку або процесу ухвалення вироку, вона не кваліфікується як покарання, а має профілактичний і / або компенсаційний характер і, отже,

не може спричинити застосування положення ст. 7 Конвенції. У даному випадку має місце застосування національними судами засобу контролю за користуванням майном у контексті статті 1 Протоколу № 1 до Конвенції і не може ототожнюватись із поняттям «кримінальне обвинувачення» у контексті пункту 1 статті 6 Конвенції, а, навпаки, має цивільно-правову природу. Зважаючи на це, не спрацьовують такі кримінально-правові гарантії як презумпція невинуватості та доведеності вини тощо.

Таким чином, у практиці ЄСПЛ спеціальна конфіскація майна та активів, отриманих в результаті корупційної діяльності, у порядку цивільного провадження розглядається як особливий захід управління майном, який повністю проходить тест пропорційності втручання у приватну власність.

*Кобрин О.М., партнер,
керівник західно-українського
офісу ЮК «Moris Group
Саветчук В.М.,
молодший юрист ЮК «Moris
Group»*

Юридичний Центр - це професійне об'єднання адвокатів, засноване з метою захисту прав громадян та підприємців як в Україні, так і за кордоном. Головною метою Юридичного Центру є висока фаховість надання правових послуг, що досягається шляхом індивідуальної спеціалізації юристів.

Ми пропонуємо гнучкі форми надання правової допомоги - індивідуальні консультації, представництво по справах за окремими дорученнями та абонентське обслуговування бізнес-структур і професійних об'єднань.

Наша сторінка в Інтернеті: www.lawcentre.com.ua

Адреса: м. Івано-Франківськ, вул. Страчених, 3

Телефон/факс: (0342)505675
e-mail: law.centre@yahoo.com

Окремі питання діяльності суб'єктів
адміністративного права щодо
профілактики правопорушень

В умовах розвитку в Україні демократичної, соціальної та правової держави постала проблема щодо реформування системи профілактики правопорушень. Одним із важливих напрямків реформування в нашій країні є вдосконалення діяльності суб'єктів владних повноважень щодо профілактичної роботи, тобто діяльності, спрямованої на виявлення причин і умов, які сприяють вчиненню проступків, їх усунення, формування правосвідомості громадян.

Профілактику правопорушень, на нашу думку, можна визначити як обов'язкову діяльність органів державної влади, місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, у тому числі громадських організацій, спрямовану на виявлення й усунення причин та умов, які сприяють вчиненню правопорушень, а також виявлення осіб, схильних до їх вчинення, і застосування заходів для їх виправлення. Тобто профілактика правопорушень вимагає комплексного та системного підходу для узгодження дій на основі виділених пріоритетів.

Профілактика адміністративних правопорушень – це методологічно складне суспільне явище, яке охоплює багаторівневу систему заходів, що проводяться державними, недержавними органами та установами, громадськими формуваннями та окремими громадянами з метою виявлення причин та умов вчинення адміністративних правопорушень, для мінімізації або нейтралізації впливу діянь, що породжують правопорушення, пошуку шляхів, засобів ефективного впливу на потенційного правопорушника.

Різні дослідники по-своєму класифікують профілактичні за-

ходи адміністративних правопорушень, але всі вони ведуть до того, що: 1) потрібно усувати негативні чинники, які впливають на особу; 2) завчасно виявляти задумане правопорушення; 3) здійснювати належну охорону об'єктів, які можуть спокусити особу на здійснення правопорушення; 4) здійснювати належний контроль за особами, які схильні до здійснення правопорушення; 5) внести корективи у правову освіту громадян; 6) збільшити обсяг покарання за здійснення адміністративного правопорушення.

Профілактична діяльність займає одне з провідних місць у системі органів державної влади. Форми такої профілактичної діяльності мають комплексний характер. По-перше, це окремі заходи економічного, ідеологічного, організаційного чи іншого характеру. По-друге, це спеціальні відомчі плани з профілактики правопорушень (наприклад, правоохоронних органів), що передбачають систему заходів, диференційованих за різними видами правопорушень, специфічними криміногенними групами і т.д. По-третє, це спеціальні міжвідомчі плани щодо боротьби із злочинністю. Специфічним у даному аспекті є те, що вони передбачають взаємодію різних суб'єктів, що не пов'язані між собою за підлеглистю. По-четверте, це плани соціально-економічного

розвитку адміністративно-територіальних дільниць.

Під профілактичною діяльністю на місцевому рівні розуміють один із видів узгодженої діяльності фактично самостійних суб'єктів системи профілактики правопорушень, що проводиться у межах адміністративно-територіальних одиниць з метою забезпечення загальноприйнятих цінностей. Така діяльність полягає у розробці і здійсненні цілеспрямованих заходів по виявленню і усуненню причин та умов правопорушень, а також здійсненню профілактичного впливу на осіб, схильних до протиправної поведінки.

Усіх суб'єктів, які виконують функції з профілактики правопорушень серед неповнолітніх, в науці адміністративного права можна поділити на три великі групи: органи, організації та окремі громадяни, які безпосередньо виконують завдання з профілактики правопорушень.

Отже, в діяльності щодо профілактики правопорушень беруть участь такі суб'єкти: правоохоронні органи; органи виконавчої влади та місцевого самоврядування й створювані при них органи, державні підприємства, установи, організації (заклади освіти, охорони здоров'я, тощо); громадські організації та об'єднання громадян; окремі громадяни. Профілактика правопорушень серед неповнолітніх повинна проводитися зусиллями педагогів, співробітників соціальних служб, служби у справах дітей та іншими органами.

Таким чином, в якості суб'єктів профілактики правопорушень, в цілому, виступає система державних органів, громадських організацій і окремих громадян, які цілеспрямовано

здійснюють на різних рівнях і в різних масштабах керівництва, планування заходів щодо попередження правопорушень, управління цими заходами, їх безпосереднє виконання чи забезпечення їх виконання, а також відповідно до виконуваних завдань мають певні права і обов'язки і несуть відповідальність за до-

сягнення суспільно-значимих цілей в сфері профілактичної діяльності.

Проблема профілактики правопорушень – проблема державна, оскільки передбачає перехід від тоталітаризму і покарання до демократії та відповідальності та зміну свідомості, перш за все населення в сторону правомірної

поведінки.

На профілактику правопорушень спрямовано окрему програму Кабінету Міністрів України, розробляються закони, системи заходів, виділяється фінансування.

*Гербіна І. І.
Науковий керівник:
доц. Петровська І. І.*

ЗА МЕЖАМИ АУДИТОРІЇ

День Святого Валентина – що подарувати?

День Святого Валентина – досить популярне у світі свято. В кожній країні його святкують по-різному, але завжди і всюди прийнято дарувати один одному подаруночки. Щоб трішки більше зрозуміти, що ж подарувати своїй особливій людинці, розглянемо варіанти святкування цього дня в різних країнах світу.

Валентинів день в Англії та Шотландії в старовину супроводжувався таким звичаєм: молоді люди клали до мішечка відповідну їхньому числу кількість квитків, з позначеними на них іменами молодих дівчат; потім кожен виймав один такий квиток. Дівчина, ім'я котрої діставалось таким чином молодій людині, ставала на наступний рік його «Валентиною», а він — її «Валентином». Це передбачало на цілий рік відносини між молодими людьми, подібні до тих, що, за описом середньовічних романів, були між лицарем та його «дамою серця» (скрізь супроводжував її, складав їй сонети тощо). Про цей звичай згадує у своїй знаменитій пісні шекспірівська Офелія. Ймовірно, цей звичай є ще до християнського походження. Ще донині Валентинів день в Шотландії та Англії дає молоді привід для різноманітних жартів та розваг.

В Англії існувало повір'я, за яким перший чоловік, що його зустрічала дівчина 14 лютого, повинен був стати її Валентином — хотілося їй того чи ні. Але дівчата знайшли вихід із ситуації: цього дня вони гуляли з зав'язаними очима. Італійці у День Святого Валентина вважають своїм обов'язком дарувати коханим солодощі. В Італії цей день так і називають — «солод-

кий». В Японії на День св. Валентина жінки і дівчата дарують чоловікам і хлопцям солодощі, переважно шоколад. Японці вважають, що тільки солодкий шоколад здатний передати силу кохання. Саме свято в Японії з'явилося після Другої світової війни. Якщо порівнювати це свято з українським, то в Японії дівчата докладають більше зусиль, аніж хлопці. Так, кожна дівчина сама повинна приготувати для коханого шоколадні цукерки і подарувати їх. Навіть при бажанні подарувати коханому в цей день інший подарунок, вона зобов'язана поєднати його з чорним шоколадом або цукерками.

То що ж варто дарувати своїй половинці на день Святого Валентина?

1. Солодощі.

Якщо Ваш коханий/кохана не переносить солодке – можна замінити їх сухофруктами/горішками. В іншому випадку – красиві, смачні цукерочки стануть хорошим доповненням до Вашого подарунку. А якщо їх багато – повноцінним презентом. (Ідея «фікс» - кожна дівчина мріє про «коробку Кінерів» або ж коробку з купою її улюблених цукерочок).

2. Листівка.

Жодне свято не обходиться без милих листівок. Листівка

– саме та річ, яка буде довго зберігатись і нагадувати вам про кохання один до одного. Якщо Ви ще й проживаєте в різних містах – даруйте поштівки. Цей «теплий» шматок паперу надовго закарбує ваші почуття і не один раз потішить вашу кохану людину, коли ви будете в різних місцях.

3. Оригінальне побачення.

Ця порада підійде як і парам, що зустрічаються, так і сімейним парам. Хочете зробити щось неочікуване? Замовте вечерю в ресторані, відвезіть кохану/коханого в інший куток країни або ж просто влаштуйте тепле свято вдома. Вечеря власноруч і хороший декор кімнати зроблять цей день по-справжньому особливим.

4. Квіти.

Якщо Ви – представник сильної статі, подаруйте своїй «дамі серця» хороший букет квітів. Квіти завжди актуальні, як не крути. Якщо ж Ваша кохана з тих дівчат, яким шкода спостерігати за «муками» в'янутих троянд – не проблема. Подаруйте їй красивий вазон. (Ідея «фікс» - кактус, який цвіте – ідеальна квітка).

5. Фотосесія.

Влаштуйте собі маленьке свято в святі – замовте фотосесію. Позитивні емоції та заряд щастя на декілька днів вперед – гарантовано. А лише уявіть, як потім Ви разом з внуками будете переглядати ці солодкі фотографії...

6. Алкоголь.

Пункт для всіх, кому вже є 21. Якщо Ви досить довго разом – потіште свою половинку пляшкою дорогого вина чи шампанського. Якщо Ви – представниця прекрасної статі, можете подарувати своєму найдорожчому пляшку хорошого віскі

Якщо ж Ви не п'єте – купляйте фруктики і робіть корисні, смачнющі фреші.

7. Техніка.

Пункт для прекрасних дам. Прослідкуйте, яка частина комп'ютера зламалась у Вашого

коханого або ж який навушник почав «глухо» грати. Чоловіки люблять техніку. Зробіть йому свято – «оновіть» його запаси.

Ну що ж, на сьогодні це все. Якщо маєте якісь оригінальні та цікаві ідеї для подарунків, діліться зі мною, відправляйте

їх на пошту і разом ми складемо оновлений списочок на наступні свята.

*Жукевич Марія,
ПР(м1)-03*

E-mail: marcikboo@gmail.com

Кіно-куточок, або що подивитись сьогодні?

2017 рік був багатий на кіноновинки. 2018 обіцяє теж подарувати нам численний перелік нових легендарних стрічок.

Першого лютого цього року відбулася прем'єра драми німецького режисера Лізи Лангсет «Ейфорія». Це перший англійський матеріал цього майстра. Фільм вийшов під слоганом «Ніколи не пізно вибрати любов», і ні, це не зовсім любовна драма, тобто взагалі не про кохання.

Дві рідні сестри Вікандер і Грін не розуміли один одного, починаючи з дитячих років. Старша дочка сімейства зростала егоїстичною і нав'язаною дитиною. Навіть у підлітковому віці їй більше цікавили особисті клопоти, а в міру дорослішання дівчинка і зовсім віддалилася від сімейних проблем, намагаючись вибудувати незалежне і повне виключно приємних моментів особисте життя. Друга дочка не розділяла ейфорію старшої сестри і була жалісною, лагідною дитиною. З часом мати серйозно захворіла і злягла. Доглядати за

хворою літньою жінкою довелося молодшій дочці. Це негативно позначилося на її характері, поставивши хрест на можливості влаштуватися на престижну роботу.

Після похорону, сестри зустрічаються знову і хвиля непорозуміння спалахує з новою силою. Бажаючи хоч якось загладити провину перед родиною, Вікандер пропонує Грін відправитися у міжнародний круїз по кращим містам Європи. Дівчина не відкриває таємниці кінцевого пункту призначення. У тривалому шляху сестри заново знайомляться одна з одною,

прагнучи знайти давно втрачену сім'ю. Але роки розлуки стають суттєвою перешкодою на шляху до примирення між такими, що втратили сімейні зв'язки родичками.

Сюжет фільму трохи заплутаний, проте надзвичайно цікавий. Ефект «а що ж далі?» присутній протягом всього перегляду. Наявні елементи пригодницьких історій надають особливості родинки даній картині.

Офіційний трейлер фільму розкрив його сюжет не з найкращої сторони, тому стрічка отримала не велику кількість переглядів у кінотеатрах, проте чітко виражений драматизм та професійний підхід сценаристів до порушення проблем сучасного суспільства принесли високий бал від провідних критиків кіномистецтва.

Я ж особисто рекомендую дану картину, оскільки таких душевних і меланхолійних сюжетів доволі мало.

*Яшан Вікторія
ПР-21*

«Будь дивом»!

Давненько ми не обговорювали літературу, чи не так?

Минулого тижня в мої руки потрапила книга американської письменниці та журналістки Регіни Бретт під назвою «Будь дивом. 50 уроків, щоб зробити неможливе можливим», а отже мова піде саме про неї.

Якщо вам сумно, якщо здається, що світ до вас несправедливий, і вам терміново потрібна підтримка – просто відкрийте цю книжку. Знайдіть той самий урок, який важливий для вас зараз. Прочитайте його. І посміхніться. Тому що, як каже Регіна Бретт, «Життя не перев'язане стрічкою з бантом, та це все одно подарунок!» Такі душевні слова просто змусили побігти в книжковий магазин, придбати цю книгу і швидше взятись за читання.

50 уроків — це роздуми про те,

чому Регіна навчилася, перебуваючи в статусі матері-одиначки, коли шукала кохання там, де його не було, коли працювала над стосунками з Богом, боролася з раком і намагалася примиритися з важкими спогадами дитинства.

Кожен з розділів, вони ж уроки, насичений особливими емоціями, тими емоціями, які автор переживала особисто. Дана книга це своєрідний приватний щоденник, з яким жінка ділилась власними життєвими історіями, які дають стимул творити добро і бачити чудо змін всюди. Складний життєвий шлях письменниці, подолані важкі упадки і насолода від запаморочливих піднесень справді змушують повірити в те, що при великому бажанні ти зможеш зробити все, варто тільки докласти зусиль.

Ця книжка — скарбниця історій, які захоплюють та надають сил творити добро. На її сторінках звичайні люди відкривають свої серця та діляться уроками про те, як вони змінили життя, зробили неможливе можливим. Вони

розкажуть вам, як бачити дива, що відбуваються щодня, та самому стати дивом. Книжка допоможе зрозуміти та прийняти себе і водночас спонукає стати кращим!

Отже, шановні читачі, кого цікавить література з елементами психології, хто шукає щось для мотивації, або хто любить просто душевні історії, ця книга саме для вас. А я бажаю вам на-

снаги та сил для самовдосконалення, здійснення всіх мрій та задумів, і пам'ятайте, неможливе – можливе.

Яшан Вікторія, ПР-21

ТЕРИТОРІЯ ТВОГО РОЗВИТКУ

Як навчитись дисципліни?

Вже ось-ось всі студенти нашого інституту увійдуть у нормальний навчальний ритм, адже почнуться лекції, практичні, семінари. Потрібно буде зібратись, взяти себе в руки, щоб і далі запам'ятовувати якомога більше нової інформації. Як це зробити, якщо вже в двері стукає весна, і аж ніяк не хочеться знову сідати за конспекти? Хоча я не можу вам дати «чарівну таблетку», яка зробить ваш більш дисциплінованими, але можу поділитись деякими порадами, які дуже часто мене виручали.

По-перше, це, звичайно, планування свого часу. Комуś подобається розписувати свій день по хвиликах, хтось просто записує, які справи повинні зробити за певний день чи тиждень. Просто робить

це!

По-друге, постарайтесь звести до мінімуму фактори, які вас відволікають від роботи. Для когось це може бути телефон, що лежить поруч, для когось – комп'ютер

чи інтернет. Якщо ви, користуючись інтернетом, відволікаєтесь на соціальні мережі, можна почати користуватись програмами, що блокують на деякий час доступ до небажаних сайтів.

І останнє, що я можу рекомендувати, це мобільний додаток «Forest APP». Його розробники пропонують нам цікавий спосіб, щоб не відволікатись протягом 30 хвилин на смартфон. Суть в тому, що ви сажаєте в землю зернячко, яке через 30 хв. перетворюється на дерево. Якщо ж ви не можете протистояти спокусі, дерево помирає. Як на мене, це дуже цікавий і мотивуючий спосіб.

*Харишин Марія
ПР-21*

АВТОШКОЛА

КАТЕГОРІЇ: А1, А, В, С1, С, D1, D, BE, C1E, CE

067 340 40 59 099 077 41 61

м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 1

PASAGE GARTENBERG

РЕЗЕРВУВАННЯ ТІЛЬКИ ЗА ТЕЛЕФОНОМ 095 175 9000

Pasage Wedding Festival

БЕРЕЗЕНЬ
СУБОТА

2018
НЕДІЛЯ

24/25

м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 1

PASAGE GARTENBERG

РЕЗЕРВУВАННЯ ТІЛЬКИ ЗА ТЕЛЕФОНОМ 095 175 9000

Stage Rockers

РЕЗИДЕНТИ: DJ KUVIK, DJ QUE PASO, DJ SASHA PORVALOV

ЧЕТВЕР

8
БЕРЕЗНЯ

ENTER - 70 ГРН
FACE CONTROL 6 ВРЕБС-СІДІ
ЗАМОВЛЕННЯ СТОЛІКІВ: 095-175 9000

facebook.com/passage.gartenberg
instagram.com/passage.gartenberg
www.passage.gartenberg.com

SOHO KARAOKЕ

Запрошує відсвяткувати

8 березня разом із DJ VALENTINE

на вас чекає:

З четверга по неділю безкоштовне караоке, кожний третій кальян безкоштовно та смачна кухня

м. Івано- Франківськ
вул.Галицька, 51 А
+38099-163-62-37

